

Karolina Słonka w monodramie: **ODWAŻYŁAM SIĘ ZDJAĆ BUTY**

na motywach: Weroniki Kostyrko „Tancerka i zagłada.

Historia Poli Nireńskiej”

scenariusz i reżyseria Anna Maśka

Teatr Ryba Latająca

Gminny Ośrodek Kultury w Jasienicy

filia w Mazańcowicach

Foto: Agnieszka Seidel-Kożuch

Grand Prix XIV Tyskiego Festiwalu Monodramu MOTYF 2022

Złota Misa Borowiny 43 Biesiady Teatralnej w Horyńcu Zdroju 2022;

Grand Prix XVII Międzynarodowych Spotkań z Monodramem w Suwałkach 2021;

I nagroda Festiwalu Drobny w Jarosławiu 2021;

I Nagroda, Nagroda Publiczności oraz Nagroda Gerasa „do przekraczania granic sztuki”
w finale OKR 2020 r. „Sam na scenie” Słupsk;

II nagroda Festiwalu Ewidentnych Talentów Aktorskich FETA Wrocław 2022;

udział w 19 Dniach Kultury Żydowskiej w Słupsku 2021

udział w Międzynarodowym Festiwalu Amatorskiego Teatru FAD Nitra 2021- tytuł laureata

GRAND PRIX

XIV Tyski Festiwal Monodramu MOTYF 2022

JURY:

Irena Jun - bardzo mi się podobało, wydaje mi się że trafiłyście na siebie z panią reżyser, jestem ciekawa czy robiłyście coś jeszcze, co planujecie, mam nadzieję, że się dowiem. Zdarza się, że w tym świetnym spektaklu, mam na myśli głównie połączenie tego co chcę powiedzieć z formą, forma jest fascynująca, forma ten ruch, użycie tego sznurka, który śnił mi się, myślę że to jest coś wspaniałego, i połączenie twojej skromności, a robisz to w sposób wybitny, co jest to zastanawiające. Ale, jeśli chodzi o moje uwagi to czasem teskt ośmiela się schodzić na plan drugi, nie może tak być. Brzmisz trochę jak „głos w słoju”, wyjmij ten głos ze słoja. (...) spraw aby treść jakże piorunująca, żeby do nas dotarła.

Kamila Baar - Karolina dziękuję ci bardzo za to, co mogłam dzięki tobie przeżyć, bardzo mnie to przejęło, dlatego, że w skromnej formie - tylko ty i światło opowiedziałś o cudzie jakim jest człowiek, o cudzie tworzenia ani przez chwilę nie chciałaś wzbudzić we mnie żalu, po prostu lśniłaś tym. Stworzyłaś portret kobiety, dziewczyny, która ciągle była pena energii i pomysłów, i to było fantastyczne, bardzo się wzruszyłam, bo byłaś skromna i czysta. Niech to będzie drogowskaz dla ciebie, niezależnie od tego co będziesz w życiu robić. To było po prostu piękne. Bardzo ci dziękuję.

Paweł Drzewiecki - monodram pokazałaś w całej okazałości i różnorodności technik, piękna forma, bardzo ruchowa, tutaj ten ruch był niebywale istotny, a jednak słowo było bardzo istotne. Bardzo dobrze skrojony scenariusz. Jednym z sukcesów twojego monodramu jest to, że nawet przy słabszej kondycji językowej, w niczym nie zaważyło na odbiorze twojej prezentacji, bo twoja osowość i twoja wrażliwość są tak bogate, że są cały czas na pierwszym planie. A to co ty wyrabiasz z tym sznurkiem i ile on wytwarza znaczeń, przedmiotów, i jak uruchamiasz kostium, za co jestem najbardziej wdzięczny, to to, że o poważnych tematach na szczęście nie mówisz śmiertenie poważnie, nie ma tej „smętnicy” polskiej jak mawiał mój profesor. Prawdziwa sztuka zawsze jest współczesna, za 10 lat będzie ten monodram nadal aktualny.

tekst: <https://youtube.com/watch?v=1Tw--r802Kk&feature=share>

I nagroda Festiwalu Drobny w Jarosławiu 2021

II nagroda Festiwalu Ewidentnych

Talentów Aktorskich FETA Wrocław 2022;

ZŁOTA MISA BOROWINY

43 Biesiady Teatralnej w Horyńcu Zdroju 2022

JURY:

Tomasz Karolak: Pracując nad spektaklem o Janie Karskim (w szkole teatralnej) brakowało mi głosu jego żony Poli, i dopiero tutaj go usłyszałem. (...) To co robisz z tym sznurkiem, to wszystko już było, ale i tak jest to świetne! Dlaczego nie poszłaś do szkoły aktorskiej!

Łukasz Drewniak: tak, podobało mi się

Robert Konowalik: wciągnęła mnie ta historia, że zanim się zorientowałem, skończyłaś, życie. A sznurek - to cały świat.

GRAND PRIX

XVII Międzynarodowych Spotkań z Monodramem w Suwałkach 2021

Agnieszka Przepiórska-Frankiewicz

- dziewczyny dobra robota, róbcie to dalej

Joanna Łupinowicz

- animacja sznurkiem świetna

I NAGRODA NAGRODA PUBLICZNOŚCI

NAGRODA GERASA „do przekraczania granic sztuki”
Finał 65 Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego
SAM NA SCENIE Słupsk'2020

omówienia JURY *Sam na scenie*:

foto: okiemfotoreportera

Mirosław Baran: To była pełna, poruszająca, sprawna opowieść artystyczna. Jestem zachwycony, że kolejne części historii opowiadała pani samym ruchem.

Ida Bocian: Chciałam pochwalić za precyzję ruchów tanecznych. Świetny zabieg ze sznurkiem, który był minimalistycznym rekwizytem.

Katarzyna Flader-Rzeszowska: Jest to teatr w czystym wydaniu, pokazuje błogosławione ubóstwo. To, co pani pokazała na scenie było niezwykle budujące i tragiczne.

recenzja monodramu Karoliny Słonki

Odważyłam się zdjąć buty

Antyżydowska, antyniemiecka, antyrosyjska, anty... Taka jest ta Polska. Jeszcze do teraz brzmiały mi w uszach słowa wypowiedziane przez Karolinę Słonkę, pod koniec monodramu. I znowu nasunęła się refleksja o aktualności, poruszanego na deskach scenicznych tematu.

Antysemityzm, którego doświadczyła bohaterka spektaklu, którego doświadczała właściwie przez całe swoje życie, jakże obecny jest dzisiaj w Polsce. Anty... w różnych odmianach.

Taniec w czasach zagłady. Marzenia mimo wszystko i dążenie do ich realizacji. Siła i rozpacz, strach i miłość do tańca. „Tylko przez taniec mogę wyrazić to, co najważniejsze”. Tego trzymała się Pola Nireńska, uciekając przed polskim antysemityzmem, przed Hitlerem, Mussolinim, wojną...

Tańczyła wbrew wszystkiemu. Wbrew czasom, w jakich przyszło jej żyć, wbrew społeczeństwu, które jej nie chciało, wbrew oczekiwaniom rodziny. Nie złamały jej straszne doświadczenia - podczas holokaustu straciła ponad 70 członków swojej rodziny. Tańczyła dalej...

I „odważyła się zdjąć buty”, a przecież – jak twierdził jej ojciec – na boso tańczą tylko prostytutki. Ciekawa, charyzmatyczna postać, która z ogromną determinacją pragnęła robić w życiu to, co było dla niej najważniejsze, nie zważając na cenę, jaką przychodziło jej za to płacić. Młoda aktorka przedstawiła nam obraz tej silnej, zdeterminowanej kobiety, która wie o co walczy, wie czego chce. Jej pragnienia, marzenia, widzenie świata. W spektaklu został też świetnie, subtelnie zarysowany charakter znajomości, łączącej Polę Nireńską z jej nauczycielką tańca. Niby wszystko było dobrze, ale... Zabrakło mi nieco emocji samej aktorki, która zagrała, lecz – w moim odbiorze - nie poczuła jej tak naprawdę, a przez to nie oddała w pełni jej rozterek, pragnień, determinacji.

Momentami znakomicie jednoczyła się z nią, a za chwilę jakby tylko o niej opowiadała. Spektakl zostanie w mojej pamięci, a przy lekturze książki Weroniki Kostyrko w postaci Poli widzieć będę Karolinę.

Joanna Jusianiec
gazeta festiwalowa Sam na Scenie 2022
Słupsk

Foto: Agnieszka Seidel-Kożuch

IV Ogólnopolski
Festiwal
Teatrów
dROBNY
Instytut Kultury i Sztuki

I NAGRODA

dla
KAROLINY SŁONKI
z TEATRU
RYBA LATAJĄCA

za przekonującą grę aktorską
i niezwykle umiejętne wykorzystanie
środków scenicznych
w spektaklu „Odważyłam się zdjąć buty”.

Jury:
Katarzyna Jędrzejowska
Hanna
Małgorzata

Jarosław

DYPLOM

Pierwsza Nagroda 17 Sam na scenie

Final Turnieju Teatrów Jednego Aktora
43. Ogólnopolskiego Konkursu Reżyseralorskiego

dla
Karoliny Słonki
za spektakl „Odważyłam się zdjąć buty”

Jury:
Katarzyna Jędrzejowska
Hanna
Małgorzata

Starek, 15 - 17 października 2020 r.

CERTYFIKAT

udziału w warsztatach aktorskich
z Błażem Peszkiem
dla

Karoliny Słonki

Starek, 15-17

DYPLOM

za
I na
w Eliminacji
Ogólnopolskiego
w turnieju test

otr
Karolin

Instytut
Drodek Kultury
i Sztuki

EJSCE

u ewidentnych
arskich FeTA 202
dla

XVIII Międzynarodowe Spotkania z Monodramem

O ŻŁOTĄ PODKOWĘ PEGAZA

Horyniec-Zdrój, 17-20 lutego 2022

43. Biesiada Teatralna

Konfederacja Związków Teatralnych Małych Form

Złota Misa Borowiny

dla

KAROLINY SŁONKI
Teatru Ryba Latająca

Karoliny Słonki

Teatr Ryba Latająca

Starek, 15-17

Katarzyna Jędrzejowska
Hanna

Małgorzata

II MIEJSCA

ĎAKOVNÝ LIST

Karolina Słonka - Flying Fish Theatre
Mozambique: POLSKO
I dare to take off my shoes
Mozambique

4. - 8. august 2021
Kulturný dom Miro - PÁROVSKÉ H

Daniela Bůžková
Martina Hlaváčková
Jitka Hlaváčková
Marie Kocová
Michal Jurek

FAD
FESTIVAL
MAJŠKÉHO

43. Biesiada Teatralna

Konfederacja Związków Teatralnych Małych Form

Ryba Latająca
Kowice

Ceremonia wręczenia, 17 marca 2022 r.

DYPLOM